

כל המנחות פרק ראשון מנחות

או קורט לנצוה פסול. מפני ב' שהקומץ חסר כדי מקום הקורט. וא"ת יפול קומץ והלא לנצוה על המנחה היא דרמבי (ויקרא ו) כל הלצוה אשאר על המנחה תטובח לדבר שקומץ מסלק הלצוה כולה לצד אחד קומץן הסולת מאתנעו העלי י"ז: מלח כח הקרבח היא. דלחאר שהיה הקומץ על המנחה היה מולחו

[illegible]

וממנה מודדין כל אמות הבנין והכלים
לפני שהיא ארוכה מכולן ושמי אמות
היה צבוען הציירי' שמי מקלות שהן
אמה וצבן מודדין אמות הבנין ואותן
המקלות נמדדו בלחות אצבע י' שהיא
צדס: זו **גודל**. לצהות דמזורע.
ואלמא ב' קמיא קבוען ולא זית:
וישמע מי אמרינן דכולהו אצבעות
נעמן לקמיא: **לשטון**. דלא יזיל
קעמל משה מן הקומן מוחק ומשויה
בצאצב קטנה שלא יהא מצורח וכן
נמשמעל צגודל: **היזי צזיר**. אחמני'
המקדד (ק) זו קמיא דממנה מתחיל
הריס: **ס' קומול**. הריס
וממנו צבומל (ויקרא ו'): **בראש**
אצבעותיו. מעט בא' שלא יגיע עד
פס: **ידו: צמכס ומרשס**. דמעשינן
בא' דלמר לקמן צפרק אלו
המנחות מנחות (דף ע') דלאחר
האצבעותיו פותחן וקומן הלכך יא אפשר
לפותחן דקות כל כך וכשהוא קומן

ויוצאות חור בן למקומו הלך מוחבב
אמר יחיה אל חסר ולא יותר **מליק**. אמר
(ק' מט) אחר כך ירד הבין צבאל
הקמח נכנס חסר בן דת **הבין צבאל**
מן הדין. שנתן צב ידו על הקמח ו
שכנעו בן **הבין צבאל** את
מכשניו **צבאל** וחספיו **צבאל**
שבעת קידושו בן לכל דפנו **המאמר**
צבאל לזכר צבאל **צבאל**
משה **צבאל** ויבאר בן שאל חסר כל שאל

(א) רש"י מ"ו, (ב) כחצות ה',
(ג) יומא מז. ע"ש, (ד) נשם מז:
נמז: וזכר: סד: (ה) ניומא
מז: (ו) ניומא מנח, (ז) זיל
לאלעזר, (ח) עיין קוספוס וזכר:
(ט) ד"ס דבריו, (י) זיל לאלעזר,
(יא) זיל לאלעזר, (כ) ויקרא ב.
(ל) אם מוטל בחמטע הקומץ
חולק את. ז"ק, (מ) נלקמן לה.
(ג) רש"י אשכנזיו. ז"ק,
(ז) זיל קומין, (ט) זיל קומין
וגי' ז"ק מנחות, (ס) ויע' רוס'
שבת זל: ד"ס רואל,

גליון הש"ס

במדרש זו היא אחת
מעבודות קשות. עין לקמן
דף נד ע"א חספות ד"ה אין
לך:

מוסף רש"י

[illegible]

יב.

הרש"ל מ"ד צפרק אלו מנחות (לקמן עה):
קשה יותר ממנחת סולת אלא סבר לה
ושנים לארבעה: **והא** איבא חפינה.
ולא כשהיה חופן בלשכת בית אבטינס
ועבודה קשה היא מאד כדמוכח ביומא

(דף מעט): **ברממה** אַמֶּהֶרֶה.
פירש בקונטרס שהכנים ראשי
אֲנֻשִׁים צומח ובר ידו כנגד
וקמן ואין ור כראשי אֲנֻשִׁים
דהכס פס ידו כנגד הקמה ומכנים
ראשי אֲנֻשִׁים וקומן מלא קומנו עד
פס ידו והשא לפי' הקונטרס קורא
ראשי אֲנֻשִׁים למטה וכן מפרש ר"ר
שמכנס שבת (דף ז' ע"ג) גבי זִינִין
הפורשין למעלה פירוש לזד פיסת היד
ומציא ראיה מהא דאמר ב"י כל היד
(דה"י) מן העטרה ולמעלה דלזד
הגוף קומן למעלה ואינה ראייה כל
כך לזבני מילה שהיא תלויה שיך
לקרות ראש המילה למטה אבל
אֲנֻשִׁים שאלם וזקק אֲנֻשִׁים למעלה
שיך לקרות למעלה ראשי האֲנֻשִׁים
ומלמטה למעלה יש פירוש שמכנים
ידו קומן דרך פס היד ששמיני
לראשי אֲנֻשִׁים פ' :

קומץ

במחבת ובמרחשת מוחק בגדול
 בורה קשה יז שבמקדש זהו ותו
 זו היא אחת מעבודות קשות
 דקמצי אינשי בעי רב פפא קמין
 למטה למעלה מאי יתיקו אמר
 ינשי בעי רב פפא חפן בראשי
 וקרבן וז אצל זו מהו תיקו ביה
 וך כלי בעינן והאיכא או דלמא
 רב אשי הפכיה למנא ודבקה
 עינן והאיכא או דלמא תביקנו
 פושט את אצבעותיו על פס ידו
 לה: גמ' היכי דמי ריבה שמנה
 יין ולקומה כגון דעריב בה שמן
 ולין ושמן דחבירתה לא פסל
 מה מנחת חוטא דפסל בה שמן
 ודחבירתה: הא אמרת לא פסל
 ליה שמן כלל חולין גינהו) ור'
 יין ודחבירתה דפסיל אבל הפריש
 איכא לא ליפסיל קמ"ל ומנא ליה
 י איראי דתני ריבה שמנה ליתני
 ש לה שני לוגין: חיסר לבונתה:
 ו על שני קרטין כשרה דברי
 חר כשרה פחות מכאן פסולה
 והתניא

שבתקדש. שבתקדש גדול הוא משה שלא נמי אמרי' ב' הוילוי לו במסכת 'יומא' משני. מכאן צידי אצבעותיו ודומק בקמת יומן קמל עולא עד פס ידו כתקנו מהו: דין מלאי הכלל שאל קמן באצבע הכלל: דין קטרת סמים דקא: **דכרפני** אצבע ידו מן ההדדים של כלי: **דזקיה** לקומן. ודוריו כמו שיש קטירות בלא: (ט"ו) **חיסר שמנה.** פסוקה דלחמן לעיל (ט"ו) עשרון (הפסוק) מן מפרש לה ב'גיש' נאמר: וזו וס' (הפסוק) לה: **ב' לויגין.** לא ועירבו דמא שמן לב' דחול או שמן דחזיריה: (ט"ז)

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כו א ב ג מ"י פ"ב מהלכות
 מעשה"ק ה"י יב סגמ עשין
 קפו:
 כו ד מ"י פ"ד מהלכות
 יוסי"ה הלכה א':
 סח ה ו מ"י פ"א מהל'
 פסוק"מ הלכה כה:
 ז מ"י פ"ב מהלכות מעשה"ק
 הלכה יג):
 ח מ"י פ"ב שם הלכה ה
 עב"מ):
 ט מ"י פ"א מהלכות
 פסוק"מ הלכה ט:
 ע י ב מ"י שם הל"מ:

הגהות הב"ח

(א) נמ' יכול שקמצו מבורן
תמ'ל: (ב) רש"י אחר ד"ה
היכי עבד ז"ל ד"ה
שקומצו מבורן גדוש
לישנא אחרינא שיש
קמח בין ראשי
אצבעותיו לפס ידו:

שיטה מקובצת

[illegible]